

Tekst 1

Pandarus, zoon van Lycaon, heeft zijn speer naar Diomedes geworpen.

283 Luidkeels stond hij te juichen, de roemrijke zoon van Lykaon:
284 'Raak! Je bent recht in je buik getroffen. Jij maakt het niet lang meer,
285 zou ik zo denken, maar mij heb je grote krijgsroem gegeven.'
286 Onverschrokken gaf de held Diomedes hem antwoord:
287 'Mis en niet raak, man! Maar ik verwacht dat jullie niet rusten
288 voor de één of de ander is gesneuveld en zo de
289 bloeddorst van de god met het taaie schild Ares gestild heeft,'
290 riep hij en wierp zijn speer gericht door Athene, die trof zijn
291 neus naast de oogkas, drong verder tussen de blinkende tanden,
292 daarna sneed het meedogenloos brons bij de wortel de tong nog
293 door en de punt van de speer kwam onder de kin weer naar buiten.
294 Pandaros viel van de wagen, zijn wapens kletterden op hem
295 met geflits en geflonker, het snelvoetig paardenspan deinsde
296 schichtig opzij, ter plaatse verlieten zijn geest en zijn kracht hem.

Homerus, Ilias 5.283-296

Tekst 2

Patroclus raakt gewond.

801 Patroklos zag in zijn vuist
zijn hele speer met lange schaduw breken,
802 de zware, lange, sterke speer met punt
van brons. En op de grond viel van zijn schouders
803 het schild met mooi bewerkte rand en ook
de bandelier. De vorst en zoon van Zeus
804 Apollo maakte ook zijn harnas los.
805 Τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
806 στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
807 ὤμων μεσσηγυρὸς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ,
808 Πανθοΐδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο